

"Detta är ingen poet!"

Beroendet av digital poesi

I den här gruppen av poeter ingår sådant som framkallar en onormalt högt själsligt välbefinnande, kan ge överaktivitet, tar bort trötthetskänsla, ger en subjektiv förnimmelse av outtröttlighet och ett gott humör, framkallar ett ovanligt klart och vaket förstånd och en snabb och aktiv tanke, en ovanlig kvicktänkheter, klipskhet, och en överdriven självkänsla och övertygelse i sin styrka och egna förmåga, samt en oproportionerlig oförvägenhet. Ett sådant psykiskt lyft, även att det åtföljs av välmående och en hög känsla av glädje och välbefinnande, är allt annat än något positiv, fridfull eller harmoniskt tillstånd. Tvärtom är förhöjd psykisk tonus förenat med upprördhet, en mer eller mindre uttryckt oro, en ständig vaksamhet och till och med misstänksamhet mot allt och alla runt omkring. Bieffekter av digital poesi är sömnsvårigheter, nedsatt aptit, hjärtklappning ibland följt av extrasystoli, oregelbunden hjärtslag, förhöjt blodtryck och ofrivilliga muskelsammandragningar som yttrar sig som tremor i musklerna (muskelskakningar, muskeldarrningar).

Digital poesi är ett fenomen som framkallar en kraftig stimulering av hjärnverksamheten, en känsla av upprymdhet, vakenhet och av ett psykiskt välbefinnande, eufori och en förnimmelse av tillskott av energi och kraft. Problemet med dessa så att säga "positiva effekterna" är att de bara varar under en begränsad, kort tid, och följs av ett tillstånd av och nedstämdhet, trötthet oföretagsamhet och en olust till allt. Alla de här faktorerna tvingar den digitala poeten in i en ond cirkel som gör att han/hon om och om igen för att bli av med biverkningarna. Digital poesi är en mycket farlig drog, som omedelbart påverkar pulsen, kan förorsaka kraftigt förhöjt blodtryck, svår hjärtklappning, rubbning av den normala hjärtrytmerna och kraftiga näsblödningar hos dem som skriver/läser digital poesi.

Digital poesi är en drog som kraftigt stimulerar det centrala nervsystemet, nivån av dopamin höjs - dopamin är ett kemiskt ämne i hjärnan som framkallar känslan av lust och tillfredsställelse. Ett långvarigt missbruk av poesi påverkar ämnen i hjärnan och dess samverkan, vilket på ett negativt sätt återverkar på humöret, energinivån och människans beteende. Det är svårt att sluta med poesi, eftersom hjärnans kemi anpassar sig till att det finns poesi i kroppen och framkallar abstinens ("nedåttripp") så fort man slutar eller minskar med sitt poesibruk. Ofta framkallar abstinenssymptomen ett mycket starkt sug efter poesi. Poesimissbrukaren utvecklar en mycket hög tolerans av poesi (beroende). I ett längre perspektiv leder ett poesiberoende till försämrat minne och en mängd psykologiska störningar. Vid högre förbrukningsdoser eller vid poesibruk av människor som är mycket känsliga och lättpåverkade av poetiska uttryck, kan poesibruk leda till döden.

Ett poesiberoende är en sjukdom som uppstår på grund av en kemisk förändring som sker i den mänskliga hjärnan som ett resultat av ett kontinuerligt och ständigt missbruk av poesi. Även om poesi är en drog som ger en känsla av upprymdhet och förstärkt vakenhet, så försvagas hjärnans funktioner av ett kroniskt missbruk. Orsaken till förändringen i hjärnan är en rubbning av hjärnans biokemiska reglering. De kemiska förändringarna i hjärnan leder till i huvudsak fyra olika symptom på abstinens:

att man förlorar självkontrollen: man har en oförmåga att begränsa sitt poesibruk;

sug och begär: man har ett starkt behov av att ta poesi;

tillvänjning: man måste missbruka alltmer poesi för att uppnå samma effekt som tidigare;

fysiskt beroende: abstinenssymptom som darrningar, skakningar, irritation, oro, ångest, och en oövervinnerlig lust att skriva/läsa poesi när man försöker sluta med sitt regelmässiga bruk.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pitbullpudelns kärna med Poeter.se id #12442 innehar upphovsrätten